gesteld, verre verwijderd van de m.o., nagenoeg op den buitenrand van de frons, in eene lijn vallende tusschen de voorste en achterste m. o. — *Mandibulae.* Sterk, breed, bijna even breed als de clypeus, iets langer dan breed, meer cylindrisch dan conisch, verticaal, vooraan binnenwaarts geelachtig behaard, van dezelfde kleur als de kop, nabij de unci bruinzwart; deze zijn krachtig ontwikkeld, donkerbruin of zwart met roode spitsen. — *Maxillae.* Gewoon van grootte, omgekeerd wigvormig; *labium* klein, driehoekig; allen bruin met een witachtig voorrandje. — *Palpi.* Vrij lang, naar voren eenigszins lepelvormig verbreed, met een duidelijk haakje; geelachtig, van onderen donkerbruin gevlekt. — *Pedes.* 1. 2. 4. 3. kort en dik; femora der twee voorpooten een weinig verdikt, hunne tibiae eenigszins plat en van boven licht gesleufd; glad, bijzonder weinig behaard, met uitzondering der coxae, die vele lange lichtgele haartjes vertoonen; tarsen-haken zeer ontwikkeld; kleur roodbruin; femora en tibiae met groote, metatarsi en tarsi met kleine zwartbruine ringen, die aan de onderzijde veel sterker zijn uitgedrukt. — *Abdomen.* 0.005 m. Breeder en langer dan de cephalothorax, bolvormig rond, aan de basis en tusschen de rug- en buikvlakte eenigszins afgeplat en naar den anus op de gewone wijze der Epeirae pyramiedvormig uitloopende, lederachtig hard, kaal, doch niet glanzig. Van de gewone, donkergele, rug-stigmata, zijn twee, veel grootere, benedenwaarts, verder uit een geplaatst, dieper ingedrukt; vier kleinere bovenwaarts in een dichter bijeenstaand kwadraat. Daarenboven is de geheele rug- en zijvlakte bezet met menigvuldige enkelvoudige *oogjes* (ocelli), cirkelrond en zeer klein (niet ovaal en dubbelrandig en niet zoo sterk ingedrukt als bij *Gasteracantha*). Aan de basis zijn ze het kleinst, meer onregelmatig en dichter bij elkander; meer naar het midden van den rug en in de zijden, zijn ze iets grooter en regelmatig geordend, in een viertal schuins naar en langs de zijden verloopende dubbelrijen, wier toppen elkander naar het midden van den rug convergeerend ontmoeten; zij zijn geel van kleur, hebben in het centrum een donkerder stipje, en velen hunner zijn aan de

benedenhelft omgeven door een zwart boogje. Ter weerzijden, op het midden van den rug (niet aan de schouderhoeken), verheffen zich twee zeer kleine, stompe, slechts een weinig glimmende, harde, puistvormige *knobbeltjes* of knopjes. De grondkleur van het abdomen is grauwachtig geel, door tallooze, beter met de loupe te ontdekken, kleine zwarte stipjes eenigszins grijsachtig en door verscheidene grootere zwarte vlekjes en streepjes een eenigszins geaderd of marmerachtig voorkomen verkrijgende. Zoo ziet men, ter weerzijde van de middellijn, bovenwaarts twee grootere, benedenwaarts vier kleinere onregelmatig ronde zwarte vlekjes, op de bovensten van welken de gezegde zwarte knobbeltjes zijn geplaatst. In het midden tusschen dezen bevinden zich bovenwaarts, nog op de middellijn van den rug, drie paren, kleine zwarte puntvlekken, in de lengte onder elkaar geplaatst, daar beneden twee fijne, dwarsche, parallelle streepjes; in het midden naar den anus toe een zwart dwars gestreept driehoekig figuurtje, zoodat het geheel dezer vlekjes en streepjes eenigermate, doch onduidelijk, de kruisvormige of ankervormige figuur der typische Epeira-teekening vertoont, die beter te onderscheiden is in den spiritus dan aan het gedroogd exemplaar. — *Venter*. In het midden overdwarsch lichtgeel, met eenige kleine bruine randstipjes en twee rijen van drie dergelijke stipjes in het midden; de omtrek der genitalia en der mamillae zwartbruin. — *Vulva*. Uitpuilend, gespleten, met vrij lange bruinzwarte slang- of S-vormige epigyne. — *Mamillae*. Zes, klein, ingetrokken, kegelvormig, donkerbruin.

Amsterdam, 5 Maart 1873.

Verklaring der afbeeldingen, op Plaat XII.

Fig. A. De spin, vergroot.
„ B. Haar aangezicht, sterker vergroot en geheel van voren.
„ C. Vergroote voorstelling der vlekken op het midden van den rug van het abdomen.

DESCRIPTION DE TROIS ESPÈCES NOUVELLES DE LÉPIDOPTÈRES DES INDES ORIENTALES,

PAR

S. C. SNELLEN VAN VOLLENHOVEN.

---

1. Euploea mesocala Voll.

(Plauche 11, fig. 1 et 2).

Mâle. — Tête, thorax et dessus de l'abdomen d'un noir intense et velouté, ventre d'un noir brunâtre. Yeux d'un brun rouge, palpes, antennes et pattes très-noires. Des taches d'un blanc pur sur le front, la face, le bord supérieur et inférieur des yeux, le dos du prothorax, les épaulettes, la poitrine, les hanches et la base des cuisses.

Ailes d'un noir intense, les supérieures ayant la cellule discoïdale d'un bleu très-foncé de la base jusqu'au dernier tiers qui est couvert par une tache bilobée de couleur azurée; cette dernière couleur s'étend entre les nervures vers l'angle apical et le bord extérieur; la grande tache qu'elle forme, traversée par les nervures noires, est palmée extérieurement et bordée par une rangée de trois taches rondes de même couleur azurée. Vers la base de la troisième nervure supérieure l'on observe un point allongé blanchâtre, entourée par la couleur d'azur qui ici dépasse la costale et touche presque à la côte du bord antérieur. Au dessous de la médiane le noir du fond est revêtu d'un reflet d'azur très-foncé qui ne s'observe que sous un certain jour. Entre les nervures inférieures 2e et 3e l'on voit une tache assez claire d'un bleu grisâtre en forme de fer de lance et entre la 3e inf. et la sousmédiane se trouvent deux petites

taches allongées de même couleur. Enfin on remarque une série de 9 gouttes bleues en rangée parallèle au bord extérieur.

Les ailes inférieures offrent la grande tache discoïdale brune commune aux mâles de ce genre et neuf petites taches d'un gris un peu bleuâtre en trois rangées, celles posées au milieu étant les plus grandes.

En dessous la couleur des ailes est un noir brunâtre, excepté sur la partie intérieure des premières ailes, qui est communément recouverte par le bord antérieur des secondes, cette partie restant blanche. Dans la cellule discoïdale des supérieures l'on remarque une lunule blanche, accompagnée d'un point bleu; à l'entour de cette cellule se trouve une rangée en ligne courbe de quatre taches oblongues, dont deux blanches et deux bleues, et entre cette rangée et le bord sont disséménés sept points bleus ou blancs.

Les inférieures sont ornées de même manière, mais les taches sont moindres, toutes bleuâtres et la rangée en contient six, au lieu de quatre.

Envergure 1 décimètre.

Femelle. — La couleur générale du corps et des ailes est un brun foncé, velouté seulement sur le dos du thorax et de l'abdomen. La grande tache discoïdale est chez elle blanche, azurée vers le bord extérieur, et séparée d'une rangée de 7 taches blanches à bord azuré, dont on ne retrouve chez le mâle que les trois supérieures et l'inférieure, car les trois du milieu ont été envahies par la grande tache discoïdale. Les petites taches vers le bord extérieur sont blanches et en plus grand nombre que chez le mâle.

Aux inférieures l'espace entre la costale et la seconde nervure supérieure est teinte de blanc et de bleuâtre; un point discoïdal violet est entouré de cinq taches longitudinales violettes, autour desquelles s'étend en outre une rangée de 9 à 10 taches blanches, cerclées de violet; enfin le bord a des points blancs comme aux ailes supérieures.

Le dessous des ailes offre presque le même dessin que la page décrite.